

De magische wereld van Matt Jackson

In zijn atelier in Den Bosch maakt Matt Jackson zich op voor een expositie in Brussel. De van oorsprong Amerikaanse kunstenaar maakt (bewegende) poppen, maskers en sculpturen en legt de laatste hand aan het werk dat straks tentoongesteld wordt. “Zoals je kunt zien, is nog niet alles af. Mijn werk is in verschillende stadia van voltooiing”, grapt hij.

Als kind wist ik niets van poppentheater. Wel keek ik naar de Muppets. Geweldig! Ook had je films als Labyrinth en The Dark Crystal, waarin poppen echte wezens speelden. Ik raakte betoverd door die illusie, de magie die mensen laat geloven dat iets echt is. In Pittsburgh heb ik later de opleiding Special Effects for Movies gedaan, maar ik heb niet lang in de filmwereld gewerkt. Ik kreeg een baan in New York, bij een ontwerper die poppen maakte voor Broadway.”

Japanse traditie

“Via Londen en Parijs ben ik bij een Nederlands poppentheatergezelschap terechtgekomen. Daar heb ik veel geleerd. Ook ging ik me verdiepen in Japanse poppenmakers. Ik deed mini-workshops om te leren op een traditionele manier poppen te maken en te werken met papier-maché. Ook ging ik naar Japan om maskers te maken. Eenmaal daar vroeg ik mij af waarom wij eigenlijk al die chemicaliën gebruiken als we het ook kunnen doen zoals in de Japanse en Indonesische

UIT DE KUNST

traditie en ben ik overgegaan naar het werken met niet-giftige, organische materialen, zoals hout- en huidenlijm.”

Onna Musha

“Mijn meest dierbare pop, Onna Musha, is ontstaan tussen opdrachten door. Om mijn gedachten te verzetten wilde ik iets maken voor mezelf. Ze bestaat gedeeltelijk uit dingen die ik gevonden heb. Haar romp komt van een vintage paspop. Haar vlecht is uit de weggeefhoek bij mijn vroegere atelier in Amsterdam. Het zat in een doosje en was van een non die haar haar wilde versturen naar Rome. De handen en ogen waren over van een opdracht. Haar papieren arm komt uit Japan en die van stof uit Frankrijk. Het was een organisch proces.”

Armen als worstjes

“Als demo voor een stagiair in Parijs heb ik een pop van 165 centimeter uit hout en papier-maché ontworpen. Dat was een uitdaging. Hoe kan ik een pop van hout maken die toch licht is? Wat doet een elleboog? Hoe vertaal je dat in beweging? De juiste verhoudingen zijn belangrijk. Eerst zagen de armen eruit als worstjes. Inmiddels zitten ze een stuk ingewikkelder in elkaar en heb ik bijvoorbeeld bewegende polsen en geheime pinnen aangebracht. Ik heb mezelf langzaam alles aangeleerd en er steeds gereedschap bij gekocht. Sinds kort heb ik een Tormek! Daar ben ik

‘Poppen en maskers hebben het geloof van de toeschouwer nodig’

heel blij mee, maar als ik moet kiezen dan heb ik een lichte voorkeur voor handgereedschap. Mijn favoriet is mijn Japanse zaag. Daar mag niemand aankomen!”

Het geloof van de toeschouwer

“Mijn maskers en poppen zijn geen vrienden of familie, maar ze zijn me wel dierbaar. In de oude Japanse traditie representeren maskers wezens die uit een andere wereld komen. Dat inspireert me. Ik wil dat wat ik maak verbinden aan degene die het ziet, een aantrekkingskracht creëren. Ik maak levende wezens die communiceren met het publiek, maar om dat te kunnen doen, hebben ze het geloof van de toeschouwer nodig. Inmiddels maak ik ook statische sculpturen. Poppen en maskers zullen altijd blijven, maar het is fijn om iets te maken zonder dat het hoeft te bewegen.” ●

www.mattjacksonstudios.com

